

Bratia a sestry,

celá 17. kapitola má nadpis *Ježišova arcipastierska modlitba*. Ježiš sa modlil k Bohu za svojich učeníkov. Daná modlitba sa začína oznámením, že už „prišla hodina“. V Evanjeliu podľa Jána je to slovné spojenie, s ktorým sme sa stretli viackrát, ale v zápornej forme. Na svadbe v Káne Galilejskej Ježiš povedal, že ešte neprišla Jeho hodina. V čom spočíva rozdiel? Ježiš prišiel na svet, aby svet zachránil. Božia záchrana nie je v tom, že budeme zbavení všetkého zlého. Od Mesiáša sa práve to očakávalo. Mesiáš príde, porazí všetkých nepriateľov a nastolí večnú ríšu pokoja. Ježiš vykonal dielo záchrany tak, že išiel cestou, ktorá viedla na kríž. Neuzdravil všetkých chorých a postihnutých. Nevzkriesil všetkých mŕtvych. Neodstránil všetky problémy. Ježiš sa nesnažil naplniť ľudské predstavy, ale prijal Božiu vôľu. S pokorou máme prijímať to, čo do našich životov prichádza. Vedie nás to k tomu, aby sme si nevytvárali predstavy o Bohu.

Božiu slávu nikdy a ničím nevystihneme. V Starom zákone je Božia sláva symbolickým vyjadrením Božej prítomnosti. V 2. knihe Mojžišovej je napísané: *Vtedy oblak zakryl stan stretávania a Hospodinova sláva naplnila príbytok.* (40, 34) Božiu slávu si nemáme zamieňať s ľudskou slávou. Byť slávnym znamená byť všeobecne známym. Je to spojené s obdivom a bohatstvom. Mnohí ľudia po sláve túžia, ale neuvedomujú si, že aj to raz pominie. Hovorí sa: Svetská sláva, poľná tráva. Všetko je len dočasné, vrátane ľudskej slávy.

Apoštol Pavol napísal v 1. liste do Korintu: *ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil; čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil; čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh, a čoho niet, (vyvolil si), aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom.* (1, 27-29) Božia sláva sa neprejavuje tak, že budeme slávnici, ale tak, že budeme túžiť po tom, aby bol oslávený Boh. Ježiš prosil Boha, aby ho viedol, aby Boha oslávil. Ježiš mal Božiu slávu, ale vzdal sa jej, aby priniesol na svet záchranu. Píše o tom aj Pavol v Liste Filipským: *Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľuďom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.* (2, 5-8)

Ježišova hodina prišla, keď položil svoj život za hriech sveta. Nám tak ukázal príklad, aby sme ho s pokorou nasledovali. Ježiš povedal svojim prvým nasledovníkom: *Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.* (Mt 16, 24) Cesta za Ježišom nie je slávna, ale vedie k Bohu, ktorého slávu si ani predstaviť nedokážeme. Nerozumieme všetkému, čo sa deje okolo nás. Nevieme vysvetliť Božie konanie, ale veríme, že Boh je s nami a raz nás privedie do svojej slávy.

Ponúka sa otázka: Ako môžeme poznať Boha, keď Boh presahuje naše chápanie? Poznať Boha neznamená pochopiť Boha alebo o Bohu mať množstvo informácií. Poznávame Boha vtedy, keď chceme žiť podľa Jeho slova. Ježiš sa modlil takto: *A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.* (3. v.) Večný život nie je nekonečne dlhý život. Výraz večný sa netýka kvantity,

ale kvality. Ježiš sám o sebe povedal, že je život. Božia záchrana prekonáva všetky prekážky. Pavol to opísal v Liste Rimanom takto: *Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.* (8, 38-39) Večný život je život v plnosti. Je to život, ktorý nie je obmedzený hriechom a smrťou. Boh dáva život, ktorý nie je ničím limitovaný. Ježiš sa obetoval, aby sme my mali večný život.

Vo svojej modlitbe Ježiš až 4-krát zopakoval jednu prosbu. Prosil Boha, aby Jeho učeníci boli jedno. Ako máme rozumieť tomu, že máme byť jednotní? Jednota kresťanov neznamena uniformitu. Každý človek je iný, a preto aj jedinečný. Prví Ježišovi učeníci boli odlišní, a predsa tvorili jedno spoločenstvo. V súčasnosti je kresťanská cirkev veľmi pestrá, čo sa týka vyznaní a vykonávania bohoslužieb. V každom svetovom náboženstve je množstvo smerov.

Byť jednotní nespočíva v tom, že budeme všetko robiť tým istým spôsobom. V knihe Skutky apoštolov sa píše o Pavlových troch misijných cestách. Na prvú misijnú cestu sa vydal s Barnabášom. Pred ďalšou cestou mali rozdielne predstavy o ďalších spolupracovníkoch.

Preto sa rozdelili a išli inými smermi s inými ľuďmi. Postupovali rozdielne, ale boli jednotní v poslaní od Boha – zvestovali evanjelium, aby ďalší uverili v Ježiša. Ježiš sa modlil nielen za tých, ktorí ho vtedy nasledovali, ale aj za tých, ktorí uveria zvestovaniu Jeho nasledovníkov. Boh vytvára jednotu medzi všetkými kresťanmi naprieč stáročiami.

Jednota má svoj základ v trojjedinom Bohu. Ježiš sa modlil: *aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe,* (21. v.) Medzi Ježišom a Bohom je dokonalá jednota, pretože Ježiš naplnil Božiu vôľu. Jednota medzi kresťanmi má byť zjavná na tom, že hľadáme Božiu vôľu. Boh nám dáva rozdielne dary, a preto nie je možné, aby sa všetko konalo jedným a tým istým spôsobom. Apoštol Pavol to opisuje v 1. liste do Korintu takto: *Preto sú dary milosti rôzne, ale Duch je ten istý; a rôzne sú aj služby, ale Pán je ten istý; a rôzne sú aj účinky moci, ale Boh je ten istý, ktorý pôsobí všetko vo všetkých.* (12, 4-6)

Dokonalá jednota, za ktorú sa modlil Ježiš, sa nedá vytvoriť nami. Je možná len vďaka Bohu. Boh zahrňa láskou celý svet. Celým spôsobom života vydávajme svedectvo o Božom milosrdenstve, ktoré sa stalo zjavným v Ježišovi Kristovi. Každý môže v Ježiša uveriť. Jednotu, za ktorú prosil Ježiš, nemôže nikto zmariť, pretože má svoj základ v Bohu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Efezským v 4. k.:

Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní, vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti, znášajte sa vospolok v láske a usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja. Jedno je telo a jeden duch, ako ste aj boli povolaní v jednej nádeji svojho povolania.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.